

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

(ΚΕΙΜΕΝΟ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ 2017

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφῆτευσαν.

Ἡν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό, Ἡμάρτομεν. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοήθειας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἄμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωος· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξιώσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενεῖᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτηρσον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθεσ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρῶν

Κύριε, εσύ ο πάναγνος, ο αμόλυντος, ο χωρίς αρχή και τέλος, που τα μάτια μας δεν αντέχουν να σε δουν ούτε ο νους μας να σε καταλάβει και να σ' ερευνησει, εσύ ο παντοτινά ίδιος κι αξεπέραστος, ασύλληπτος στο μέγεθος και δίχως να κρατάς κακία, ο μόνος που κατέχεις την αθανασία, έχοντας κατοικία σου το φως το απλησίαστο, ουρανού, γης και θάλασσας εσύ δημιουργέ, κι όλων σου των πλασμάτων μες στον κόσμο, εσύ που εκπληρώνεις όλων τα αιτήματα, ακόμα πριν αυτοί σου τα ζητήσουν, σ' εσένα προσευχόμαστε κι εσένα παρακαλούμε, Κύριε που μας αγαπάς. Εσένα τον Πατέρα του Κυρίου και Θεοῦ και Σωτήρα μας, του Ιησοῦ Χριστοῦ που, για να σώσει εμάς τους ανθρώπους, κατέβηκε από τους ουρανοὺς κι έγινε ἄνθρωπος, από το Ἅγιο Πνεῦμα και από την αειπάρθενη και δοξασμένη Θεοτόκο Μαρία. Αυτός, στην αρχή διδάσκοντας με λόγια, έπειτα αφήνοντάς μας να καταλάβουμε και με έργα, όταν υπέφερε τα σωτήρια Πάθη του, μας έδωσε υπόδειγμα πώς να προσευχόμαστε, κλίνοντας τον αυχένα και τα γόνατα, εμεῖς οἱ ταπεινοί και αμαρτωλοί και ἀνάξιοι δούλοι σου, για τα δικά μας αμαρτήματα και για εκείνα που από ἀγνοια πράττει ο λαός. Εσύ, λοιπόν, πολυεύσπλαχνε και φιλάνθρωπε, εκπλήρωσε τα αιτήματά μας, όποια μέρα κι αν σε καλέσουμε σε βοήθεια. Ιδιαίτερα, όμως, αυτήν εδώ τη μέρα της Πεντηκοστής, όπου ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, αφού αναλήφθηκε στους ουρανοὺς και κάθισε στα δεξιά σου, πλάι σ' εσένα τον Θεό και Πατέρα, έστειλε το Ἅγιο Πνεῦμα πάνω στους αγίους Μαθητές και Αποστόλους του. Αυτό ήρθε και κάθισε πάνω στον καθένα τους ξεχωριστά, και όλοι γέμισαν με την αστείρευτη χάρη του και μίλησαν σε άγνωστες γλώσσες για τα μεγαλειώδη έργα σου, και μίλησαν προφητικά.

Τώρα, λοιπόν, που προσευχόμαστε, εκπλήρωσε τα αιτήματά μας, θυμήσου κι εμάς τους άθλιους και καταδικασμένους, και οδήγησε την ψυχή μας να επιστρέψει από την αιχμαλωσία, αφού η δική σου συμπόνια μεσιτεύει για μας. Δέξου μας καθώς πέφτουμε μπροστά σου και σου φωνάζουμε: αμαρτήσαμε. Στα χέρια σου πέσαμε από τη γέννησή μας, απ' την κοιλιά της μάνας μας, Θεός μας είσαι εσύ. Αλλά επειδή χάθηκαν οι μέρες μας μέσα σε ψεύτικα πράγματα, η βοήθειά σου δεν μας σκεπάζει πια, δεν έχουμε τι ν' απολογηθούμε. Με το θάρρος όμως που μας δίνει η ευσπλαχνία σου, αναφωνούμε: Ξέχασε όποια αμαρτία πράξαμε στα νιάτα μας κι από την άγνοιά μας, και καθάρισέ μας απ' όσα είναι μέσα μας βαθιά κρυμμένα. Μη μας περιφρονησεις στα γηραιά μας, κι όταν δυνάμεις πια δεν θα 'χουμε, μη μας εγκαταλείψεις. Πριν να γυρίσουμε πίσω στο χώμα, αξιώσέ μας να επιστραφούμε σ' εσένα, και δώσε μας την προσοχή σου με την καλή σου διάθεση και με τη χάρη σου. Επικάλυψε τις ανομίες μας με την περίσσεια

σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἀγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστώτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἀγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀυγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μήκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλήθος τοῦ ἔλεους σου καὶ τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὀπλισον ἡμᾶς ὀπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Δ ε ὕ τ ε ρ η Ε υ χ ή

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαιρέτον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανεστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους

τῆς συμπάθειάς σου. Βάλε τὴν ἀβυσσοῦ τῆς ευσπλαχνίας σου ἀντιμέτωπη στο πλήθος τῶν σφαλμάτων μας. Ρίξε τὸ βλέμμα σου, Κύριε, ἀπὸ τα ὕψη ὅπου κατοικεῖς, πάνω στον λαό σου που στέκει ἐδῶ γύρω καὶ περιμένει νὰ δεχτῆ ἀπὸ σένα τὴν ἀφθονὴ ευσπλαχνία σου. Κάνε μας αἰσθητὴ τὴν παρουσία σου ἀνάμεσά μας, χάρις στὴν ἀγαθότητά σου. Ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὴν τυραννία που ἀσκεῖ πάνω μας ὁ Διάβολος. Βάλε τοὺς ἀγίους καὶ ἱερούς νόμους σου νὰ προστατεύουν με ἀσφάλεια τὴ ζωὴ μας. Σε φύλακα ἄγγελο πιστὸν ἀνάθεσε τὴν προστασία τοῦ λαοῦ σου. Σύναξέ μας ὅλους ἐμᾶς στὴ Βασιλεία σου. Δώσε συγγνώμη σ' ἐκείνους που σ' ἐσένα ἐλπίζουνε. Συγχώρησε τὰ δικά τους καὶ τὰ δικά μας ἁμαρτήματα. Καθάρισέ μας με τὴν ἐνεργὸ δύναμη τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἀχρήστευσε τὶς σκευωρίες που μηχανεύεται ὁ ἐχθρὸς ἐναντίον μας.

Πρέπει νὰ σ' εὐλογοῦμε, Κύριε, Κυρίαρχε παντοκράτορα, ἐσένα που με τὸ φῶς τοῦ ἡλίου φώτισες τὴν ἡμέρα καὶ ἡμέρες τὴ νύχτα με τὶς ἀνταύγειες τῆς φωτιάς, ἐσένα που μας ἀξίωσες νὰ περάσουμε ολόκληρη τὴ μέρα καὶ νὰ πλησιάσουμε στὴν ἀρχὴ τῆς νύχτας, εκπλήρωσε τὸ αἶτημα τὸ δικό μας καὶ ολόκληρου τοῦ λαοῦ σου. Κι ἀφοῦ μας συγχωρήσεις ὅλων μας τὰ ἁμαρτήματα, ὅσα με τὴ θέλησή μας κι ὅσα ἀθελά μας πράξαμε, δέξου τὶς ἐσπερινές μας παρακλήσεις καὶ στείλε στους κληρονόμους τῆς Βασιλείας σου τὸ πλήθος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ευσπλαχνίας σου. Σχημάτισε τείχος γύρω μας με τοὺς ἀγίους Ἀγγέλους σου. Εξόπλισέ μας με τὰ ὅπλα τοῦ θελήματός σου, οχύρωσέ μας ολόγυρα με τὴν ἀλήθεια σου, φρούρησέ μας με τὴ δύναμή σου, γλίτωσέ μας ἀπὸ κάθε δύσκολη κατάσταση καὶ ἀπὸ κάθε σκευωρία τοῦ ἐχθροῦ. Δώσε μας ἀκόμα νὰ περάσουμε κι αὐτὸ ἐδῶ τὸ βράδυ, καθὼς καὶ τὴ νύχτα που ἔρχεται, με τρόπο τέλειο καὶ ἅγιο, με εἰρήνη, χωρὶς ἁμαρτίες, χωρὶς σκάνδαλα, χωρὶς φαντασίες τρομακτικές, καὶ με τὸν ἴδιο τρόπο νὰ περάσουμε καὶ ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας. Σε παρακαλοῦμε γιὰ ὅλα αὐτά, ζητώντας καὶ τὴ μεσιτεία τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ὅλων τῶν ἁγίων που ἐγέναν εὐάρεστοι σ' ἐσένα στὴ διάρκεια ὅλων τῶν αἰῶνων.

Μ ε τ ά φ ρ α σ η

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεέ μας, εσὺ ἔδωσες στους ἀνθρώπους τὴ δικὴ σου εἰρήνην καὶ παρέχεις πάντα στους πιστοὺς τὴ δωρεὰ τοῦ παναγίου Πνεύματος ὡς κληρονομία ἀναφαίρετη, τότε ἀκόμα που ἴσους παρῶν μαζί μας καὶ στὴ ζωὴ αὐτὴ, ἀλλὰ με τρόπο ἀκόμα πιο φανερό αὐτὴ τὴ χάρι τὴν ἔστειλες σήμερα στους Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους σου, καὶ με πύρινες γλώσσες ἀνοίξες τὰ χεῖλη τους. Κι ἐμεῖς, ὅλα τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ χεῖλη αὐτὰ δεχτήκαμε τὴ γνῶση τοῦ Θεοῦ, ἀκούγοντάς τὴν ὁ καθένας στὴ δικὴ του γλῶσσα, καὶ μας φώτισε τὸ φῶς τοῦ Πνεύματος κι ἀπαλλαχτήκαμε

ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηνυγάσθημεν.

Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρῆ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πλήθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβω παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἔλεους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ρήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι.

Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνη μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἴνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀει μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδης με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίῳ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Διὸ καγὼ ὁ ἀμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἰκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ἠὲξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγωνὸς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλαγχνως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἀγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδης τὰ ἔργα τῶν

ἀπὸ το σκοτάδι της πλάνης. Καὶ με τὴ διανομὴ των αισθητῶν καὶ πύρινων γλωσσῶν καὶ χάρη στην υπερφυσικὴ τους ἐνέργεια διδαχτήκαμε σαν μαθητὲς τὴν πίστη σ' ἐσένα, καὶ φωτιστήκαμε ἄπλετα, ὥστε ὁ λόγος μας γιὰ τὸν Θεὸ νὰ περιλαμβάνει ἐσένα μαζί με τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὡς μία Θεότητα καὶ δύναμη καὶ ἐξουσία.

Εσύ, λοιπόν, που εἶσαι τὸ φῶς τῆς ακτινοβολίας τοῦ Πατέρα, τὸ ἀπαράλλαχτο καὶ ἀμετάβλητο χαρακτηριστικὸ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσης του, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, ἀνοίξέ μου κι ἐμένα τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξέ με πῶς πρέπει καὶ γιὰ ποιους χρειάζεται νὰ προσεύχομαι. Γιατί ἐσύ γνωρίζεις πόσο πολλές εἶναι οἱ ἀμαρτίες μου, ἀλλὰ ἡ εὐσπλαχνία σου θὰ υπερνικήσει τὸ ἀμέτρητο πλῆθος τους. Δες με, λοιπόν, που με σεβασμὸ παρουσιάζομαι μπροστὰ σου, ἀφοῦ ἐρίξα τὴν ἀπόγνωση τῆς ψυχῆς μου μέσα στο πέλαγος τῆς ἀγάπης σου. Κυβέρνησε τὴ ζωὴ μου, ἐσύ που με τὸν ἀρρητὸ λόγο σου κυβερνάς ὅλη τὴν κτίση, χάρη στη δύναμη τῆς σοφίας σου, ἐσύ τὸ γαλήνιο λιμάνι γιὰ τους θαλασσοδαρμένους, καὶ δείξε μου τὸν δρόμο που ἔχω νὰ πορευτώ.

Δώσε στους δικούς μου διαλογισμοὺς τὸ Πνεῦμα τῆς δικῆς σου σοφίας, καὶ χάρισε στὴν ἀνοησία μου Πνεῦμα φρονιμάδας. Τὸ Πνεῦμα τοῦ φόβου σου ἀς προστατεύει τὰ ἔργα μου, ἐγκαθίδρυσε στὰ βάθη μου Πνεῦμα εὐθύτητας, καὶ με Πνεῦμα ὀδηγητικὸ στήριξε τὸν νοῦ μου που εὐκόλα γλιστράει. Ὡστε, με τὴν καθημερινὴ καθοδήγηση ἀπὸ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ πρὸς ὅτι εἶναι ὠφέλιμο, ν' ἀξιωθῶ νὰ τηρῶ τις ἐντολές σου, καὶ νὰ θυμάμαι πάντα τὴν ἐνδοξη Δευτέρα παρουσία σου που θὰ φέρει στὸ φῶς γιὰ μας ὅσα πράξαμε. Καὶ μὴ ἀφήσεις νὰ με ξεγελοῦν τὰ εὐχάριστα πράγματα τοῦ κόσμου, που ὅμως εἶναι φθαρτά, ἀλλὰ ἐνίσχυσέ με ὥστε νὰ ἐπιθυμῶ νὰ ἀπολαύσω τους μελλοντικὸς θησαυρούς. Γιατί ἐσύ, Κύριε, εἶπες ὅτι ὅσα κι ἀν ζητήσῃ κανεὶς στὸ ὄνομά σου θὰ τὰ λάβει δίχως ἄλλο ἀπὸ τὸν αἰῶνιο μαζί μ' ἐσένα Θεὸ καὶ Πατέρα σου.

Γι' αὐτὸ κι ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλός, τώρα που ἦρθε νὰ μείνει μαζί μας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σου, ἰκετεύω ἐσένα τὸν πανάγαθο: δώσε μου ὅσα σου ζήτησα με τὴν προσευχὴ γιὰ τὴ σωτηρία μου. Ναί, Κύριε, ἐσύ που δίνεις με καλοσύνη πλουσιοπάροχα κάθε εὐεργεσία. Γιατί ἐσύ δίνεις πολὺ παραπάνω ἀπ' ὅτι ζητάμε. Ἐσύ συμπάσχεις μαζί μας, μας σπλαχνίζεσαι, ἐσύ ἔκανες δική σου τὴν ἀνθρώπινη σάρκα μας χωρὶς ἀμαρτία, καὶ σκύβεις σπλαχνικά πάνω σ' ἐκείνους που γονατίζουν μπροστὰ σου, ἀφοῦ μάλιστα προσφέρθηκες ἐσύ θυσία γιὰ νὰ συγχωρηθοῦν οἱ ἀμαρτίες μας. Συμπόνεσε, λοιπόν, Κύριε, τὸν λαὸ σου. Ἀκουσέ μας με προσοχὴ ἀπὸ τὴν οὐράνια, τὴν ἁγία κατοικία σου, ἀγιάσέ τους με τὴ σωστικὴ δύναμη τοῦ δεξιού σου βραχίονα, σκέπασέ τους με τις φτε-

χειρῶν σου· Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον θεὸν τὰς ἐαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενοι ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἴνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Τ ρ ε ῖ τ η Ε υ χ ῆ

Ηἀενάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλειθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψανστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰώνιους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζόμενοι μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου κα-

ρούγες τῆς προστασίας σου, μὴ ἀδιαφορήσεις γι' αὐτοὺς που τα χέρια σου τοὺς ἐπλάσαν. Ἐσένα μόνο προσβάλλομε με τὶς ἀμαρτίες μας, ἀλλὰ κι ἐσένα μόνο λατρεύομε. Δεν ξέρομε νὰ προσκυνάμε ξένον θεό οὔτε νὰ ψώνουμε πρὸς ἄλλον θεό, Κύριε, τα χέρια μας. Συγχώρησε τὰ σφάλματά μας καὶ, καθὼς δέχεσαι τὶς δεήσεις που γονατιστοὶ σου ἀπευθύνουμε, ἀπλωσε σὲ ὅλους ἐμᾶς τὸ χέρι σου νὰ μας βοηθήσεις. Δέξου ἀπ' ὅλους τὴν προσευχὴ μας σαν εὐπρόσδεκτο θυμίαμα που ψώνεται καὶ φτάνει μπροστὰ σ' ἐσένα τὸν ἀφθαστο σὲ καλοσύνη βασιλιά.

Κύριε, Κύριε, εσὺ που μας γλίτωσες ἀπὸ κάθε κίνδυνο στὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας, γλίτωσέ μας καὶ ἀπὸ κάθε πράγμα που μπορεῖ νὰ ῥθει μες στὸ σκοτάδι. Δέξου ὡς θυσία ἐσπερινὴ τὰ ψωμένα πρὸς ἐσένα χέρια μας. Αἰξιώσέ μας νὰ περάσουμε καὶ τὸ διάστημα τῆς νύχτας χωρὶς σφάλματα, χωρὶς νὰ μας βάλουν σὲ δοκιμασία διάφορα δεινά. Κι ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ καθετὶ που μας στέλνει ὁ Διάβολος καὶ που μπορεῖ νὰ μας ταραξίει καὶ νὰ μας φοβίσει. Χάρισε στὴν ψυχὴ μας συντριβὴ καὶ στὴ σκέψη μας τὴ φροντίδα τῆς ἀπολογίας μας τὴ μέρα τῆς φοβερῆς καὶ δίκαιης κρίσης σου. Ὁ φόβος σου ἀς κάνει ν' ἀδρανήσει τὸ ἀμαρτωλό μας φρόνημα καὶ νέκρωσε γιὰ τὴν ἀμαρτία τὰ γήινα μέλη μας ὥστε, καὶ στὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου που θὰ ησυχάζουμε, νὰ χαιρόμαστε βλέποντας νοερά τὶς βουλές σου. Διώξε μακριὰ μας κάθε φαντασία ἀπρεπῆ καὶ κάθε βλαβερὴ ἐπιθυμία. Σήκωσέ μας ἀπὸ τὸν ὕπνο τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, με τὴν πίστη νὰ μας στηρίζει καὶ νὰ προχωροῦμε στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν σου.

Μ ε τ ἄ φ ρ α σ η

Χριστέ καὶ Θεέ μας, εσὺ ἡ ἀστείρευτη πηγὴ που ἀναβλύζει τὴ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, ἡ αἰώνια μαζί με τὸν Πατέρα δημιουργικὴ δύναμη, εσὺ με ἀνείπωτο κάλλος ἐκπλήρωσες ὅλο τὸ θεϊκό σχέδιο γιὰ τὴ σωτηρία τῶν θνητῶν ἀνθρώπων. Γιατί εσὺ ἔσπασες τὶς ἀκατάλυτες ἀλυσίδες τοῦ θανάτου καὶ τὶς κλειδωνιές τοῦ Ἄδη, καὶ νίκησες κατὰ κράτος πλήθη πνευμάτων πονηρῶν, προσφέροντας τὸν εαυτὸ σου ἀμόλυντο ἱερό σφάγιο γιὰ χάρη μας. Τότε που ἔδωσες τὸ πάναγνο Σῶμα σου, που καμιά ἀμαρτία δὲν τὸ ἀγγίξει οὔτε τὸ πλησίασε, νὰ θυσιαστεί καὶ, μ' αὐτὴ τὴ φρικτὴ καὶ ἀνείπωτη ἱερουργία, μας χάρισε τὴν αἰώνια ζωὴ. Εσὺ κατέβηκες στὰ βασίλεια τοῦ Ἄδη καὶ συντρίψες αἰώνιες ἀμπίρες, καὶ σὲ ὅσους κάθονταν ἐκεῖ κάτω ἐδειξε με ποιο τρόπο ν' ἀνεβούν. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ, τὸ φίδι τοῦ βυθοῦ, τὸ ἐπίασες στὸ ἀγκίστρι με δόλωμα θεϊκῆς σοφίας, τὸ φυλάκισες στὰ τάρταρα μέσα σὲ ἀλλεπάλληλες σειρές σκότους, καὶ με τὴν πανίσχυρή σου δύναμη ἔβαλες νὰ τὸ φρουροῦν ἡ φωτιά που δὲν σβῆνει ποτέ καὶ τὸ σκοτάδι που βρίσκεται ἐξῶ ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ Θεοῦ. Εσὺ ἔχεις τὸ μεγάλο ὄνομα

θημένους· Σύ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱέ ἀγαπητέ· αἰδιον φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· Ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκειῶν τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεέ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ ἀπὸ λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνος μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰσῶν, κατάγων εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας θεολογίας.

Ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἰλασμοὺς ἰκεσίου, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἄδῃ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοικοιμένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατὰταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἄδῃ ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

της σοφίας του Πατέρα, εἰς στάθηκες ὁ μέγας βοηθὸς στους ταλαιπωρημένους καὶ ἔφερες τὸ φῶς σου σ' ὅσους κάθονταν στο σκοτάδι καὶ στου θανάτου τὴ σκιά. Εἰς, ὁ αἰώνια δοξασιμένος Κύριος καὶ ἀγαπητὸς Υἱὸς του ὑψίστου Πατέρα, τὸ αἰώνιο φῶς που γεννήθηκε ἀπὸ τὸ αἰώνιο φῶς, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἀκούσέ μας που σε παρακαλοῦμε, καὶ ἀνάπαυσε τὶς ψυχές των δούλων σου, των πατέρων καὶ των ἀδελφῶν μας, των υπόλοιπων συγγενῶν ἐξ αἵματος καὶ ἐκείνων που μας κάνει συγγενεῖς ἡ ἴδια πίστη καὶ που τώρα τους μνημονεύουμε. Γιατί εἰς ἐξουσιάζεις τὰ πάντα καὶ κρατᾶς μες στὴν παλάμη σου ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Κυρίαρχε παντοκράτορα, Θεέ των Πατέρων καὶ Κύριε τῆς ἀγάπης, δημιουργέ του γένους καὶ των θνητῶν καὶ των ἀθανάτων, καὶ κάθε ἀνθρώπου, που συνίσταται σὲ ὑπαρξὴ καὶ ἔπειτα διαλύεται, Κύριε τῆς ζωῆς καὶ του θανάτου, του περάσματος ἀπὸ ἐδῶ καὶ τῆς μετάστασης στο ἐκεῖ, εἰς μετράς τὰ χρόνια γιὰ τους ζωντανούς καὶ ὀρίζεις τὴν ὥρα του θανάτου, εἰς κατεβάζεις στὸν Ἄδη καὶ ανεβάζεις ἀπ' αὐτόν, εἰς κρατᾶς τὸν ἀνθρώπο δέσμιο τῆς ἀρρώστιας καὶ τὸν ἐλευθερώνεις με ὅλες τὶς δυνάμεις του, εἰς οἰκονομῶν τὰ παρόντα γιὰ τὸ καλὸ του ἀνθρώπου καὶ ἔχεις στὰ χέρια σου τὰ μέλλοντα πρὸς ὄφελός του, εἰς ὅσους πληγώθηκαν ἀπ' τοῦ θανάτου τὸ κεντρί τους ζωογονεῖς με τὶς ἐλπίδες τῆς ἀνάστασης. Εἰς Κύριε, Θεέ των ὅλων, Σωτήρα μας, ἡ ἐλπίδα ὅσων ζοῦν σ' ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ὅσων βρίσκονται στὴ θάλασσα μακριά, εἰς καὶ ἐτούτῃ τῇ σημερινῇ μεγάλῃ καὶ σωτήρια ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς μᾶς φανέρωσες τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας Τριάδος, των Τριῶν Προσώπων με τὴν ἴδια οὐσία, που εἶναι αἰώνια, δὲν χωρίζονται καὶ δὲν συγγέονται μετὰ ζῦ τους. Εἰς ἔδωσες τὴν ἐπιφοίτηση καὶ τὴν παρουσία του ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, με τὴ μορφή πυρίνων γλωσσῶν, πάνω στους ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ τους ἀνέθεσες νὰ γίνουν Εὐαγγελιστὲς τῆς σεβαστῆς μας πίστεως, καὶ τους ἀνέδειξες ὁμολογητὲς καὶ κήρυκες τῆς ἀληθινῆς θεολογίας.

Εσὺ, καὶ σ' αὐτὴ τὴν κατὰ πάντα τέλεια καὶ σωτήρια ἑορτῇ, μας ἀξίωσες νὰ δέχουσαι ἀπὸ ἐμᾶς ἰκεσίες συγχρηρτικὲς γιὰ ὅσους κρατᾶει στὴν κατοχὴ του ὁ Ἄδης, δίνοντάς μας μεγάλες ἐλπίδες ὅτι εἰς θὰ τους ἐλευθερώσεις ἀπὸ τὰ δεινά που τους διακατέχουν καὶ θὰ τους παρηγορήσεις. Ἀκούσέ μας, λοιπόν, ἐμᾶς τους ταπεινοὺς καὶ ἀξιοθρήνητους ἰκέτες σου, καὶ τὶς ψυχές των παιδιῶν σου που κοιμήθηκαν πρὶν ἀπὸ μας ἀνάπαυσέ τες σὲ τόπο φωτεινῷ, σὲ τόπο χλοερῷ, σὲ τόπο ἀναψυχῆς, ἀπ' ὅπου ἔχει φύγει γιὰ πάντα κάθε πόνος, λύπη καὶ στεναγμός. Βάλε τὰ πνεύματά τους νὰ κατοικήσουν ἐκεῖ που μένουν οἱ Δίκαιοι, καὶ ἀξιώσέ τους νὰ ἔχουν εἰρήνη καὶ ἀνακούφιση. Καὶ ἐπειδὴ οἱ νεκροὶ δὲν μποροῦν νὰ σε μνησούν, Κύριε, οὔτε ὅσοι βρίσκονται στὸν Ἄδη ἔχουν τὴν παρρησία νὰ σου προσφέρουν δοξολογία, γι' αὐτὸ ἐμεῖς οἱ ζωντανοὶ σε εὐλογοῦμε καὶ σε παρακαλοῦμε, καὶ σου προσφέρουμε αὐτὲς τὶς προσευχές καὶ τὶς θυσίες γιὰ τὴ συγχώρηση των ψυχῶν τους.

Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόνητος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασιῶν σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσε- νεγκεῖν σοὶ τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσω- μεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελώμεν ἀπὸ πάσης ἐπιρθείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρηρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόνητον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐν πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἢς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόνητος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινώσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίῳ εἰς πείραν καταστήναι, προσ- λαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν.

Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάν- τας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προανα- παυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ

Θεὸν μέγα καὶ αἰώνιον, ἅγιον καὶ φιλόνητον, εσὺ που μας αξίωσες κι αὐτὴν ἐδῶ τὴν ὥρα νὰ σταθοῦμε μπροστὰ στὴν ἀπλησίαστη δόξα σου γιὰ νὰ ὑμνήσουμε καὶ νὰ ἐπαινεσοῦμε τὰ θαυμαστά σου ἔργα, συγχώρησέ μας τοὺς ἀνάξιους ὑπηρέτες σου. Καὶ δώσε μας τὴν χάρι νὰ σου προσφέρουμε, με συντριμμένη τὴν καρδιά καὶ χωρὶς ὑπεροψία, τὸν τρισάγιον ὕμνον ὡς δοξολογία, καὶ τὴν εὐχαριστία μας γιὰ τὶς μεγάλες σου δωρεές, ὅσες μας ἔκανες κι ὅσες μας κάνεις πάντα.

Θυμῆσαι, Κύριε, πὼς εἴμαστε ἀδύναμοι καὶ μὴ μας ἀφήσεις νὰ χαθοῦμε μαζί με τὴς ἀνομίες μας, ἀλλὰ δεῖξε μεγάλη εὐσπλαχνία στὴν ταπεινοσύνη μας, ὥστε νὰ ξε- φύγουμε ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας καὶ νὰ ζήσουμε στὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τηρώντας τὸ θέλημά σου. Νὰ ζωστοῦμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ὥστε νὰ μείνουμε ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ ὅλες τὶς πανουργίες τοῦ πονηροῦ, καὶ μὲ θάρρος νὰ δοξάζουμε γιὰ ὅλα ἐσένα, που εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινός καὶ φιλόνητος Θεός. Γιατί ἀληθινὰ εἶναι δικό σου καὶ πραγματικά μεγάλο μυστήριο, Κύριε καὶ Δημιουργέ τῶν ὅλων, τόσο ἡ πρόσκαιρη διά- λυση τῶν δημιουργημάτων σου ὅσο καὶ ἡ μετέπειτα συνένωση καὶ ἡ αἰώνια ἀνάπαυση. Ὁμολογοῦμε ὅτι ὅλα τὰ χρωστάμε σ' ἐσένα, καὶ τὸν ἐρχομό μας σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν κό- σμο καὶ τὴν ἐξοδὸς μας ἡ ὁποία, χάρι στὴ δικὴ σου ἀδιάψευστη υπόσχεση, συνδέεται ἀπὸ τώρα με τὶς ἐλπίδες μας γιὰ τὴν ἀνάσταση καὶ γιὰ τὴν ἀθάρτητη ζωὴ. Καὶ μακάρι αὐτὴ τὴ ζωὴ νὰ τὴν ἀπολαύσουμε στὴ μελλοντικὴ Δευτέρα παρουσία σου. Γιατί ἐσὺ εἶσαι καὶ ὁ πρωτοπόρος τῆς ἀνάστασής μας, καὶ ὁ ἀμερόληπτος καὶ φιλόνητος κριτής τῶν ὄσων βιώσαμε, καὶ ὁ Οἰκοδεσπότης καὶ Κύριος που θ' ἀποδώσει στὸν καθένα τὸν μισθὸ του. Εσὺ ἦρθες τόσο κοντὰ μας ὥστε ἐγίνες κοινωνός τῆς δικῆς μας σάρκας καὶ τοῦ αἵματος, καὶ τῶν δικῶν μας ἀναμάρτητων παθῶν, χάρι στὴν ἀνυ- πέρβλητή σου συγκατάβαση. Τότε που, με τὴ θέλησή σου καὶ ἀπὸ τὴν περίσσεια τῆς σπλαχνικῆς σου ἀγάπης, ἔλαβες πείρα τῶν ἀνθρώπων παθημάτων, καὶ ἐπειδὴ ἐσὺ ὁ ἴδιος δοκιμάστηκες καὶ υπέφερες, μας παραστέκεσαι ἀπὸ δικὴ σου προαίρεση καὶ μας βοηθᾶς στὶς δοκιμασίες μας. Γι' αὐτὸ καὶ μας συγκέντρωσες στὴν Ἐκκλησία σου, ὥστε νὰ φτάσουμε στὴ δικὴ σου πέραν τῶν παθῶν κατάσταση.

Δέξου, λοιπόν, Κύριε, τὶς προσευχές καὶ τὶς παρακλήσεις μας, καὶ ἀνάπαυσέ τους ὅλους, τὸν πατέρα τοῦ καθενός καὶ τὴ μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὶς ἀδελ- φές καὶ τὰ παιδιά του, καὶ ὅποιον ἄλλον ἀπὸ τὸ ἴδιο γένος καὶ τὴν ἴδια φυλὴ, καὶ ὅλες τὶς ψυχές που ἔχουν ἤδη ἀναπαυθεῖ με τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνάστασης στὴν αἰώνια ζωὴ. Καὶ κατάγραψε τὰ ὀνόματά τους στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς, καὶ βάλε τὰ πνεύματά τους στὴν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, στὴ χώρα τῶν ζωντανῶν, στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, στὸν Παράδεισο τῆς χαρᾶς, καὶ οἱ φωτεινοὶ σου Ἄγγελοι ἄς τοὺς οδηγή- σουν ὅλους μέσα στὸν ἅγιον τόπο που τοὺς ετοίμασες γιὰ νὰ μένουν. Ἀνάστησε μαζί καὶ

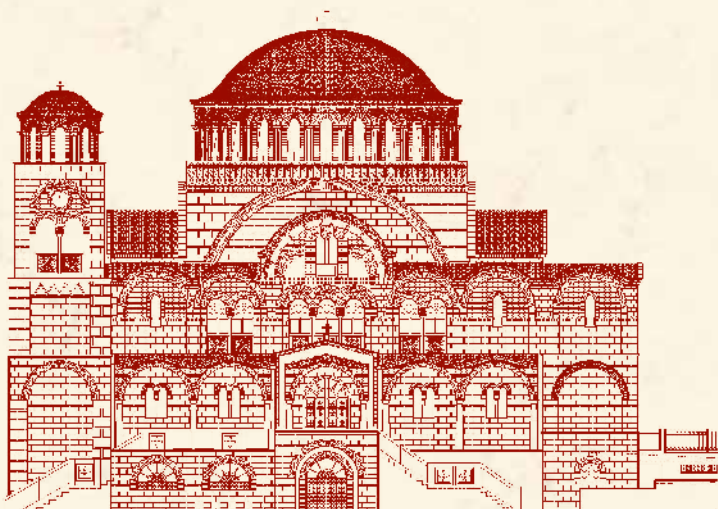
ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ· εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεῖς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστώτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλάνθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἐνδυσσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἴνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταναυαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

τα σώματά μας, τὴ μέρα που ὀρίσες, σύμφωνα με τις ἅγιες καὶ ἀδιάψευστες υποσχέσεις σου. Δεν υπάρχει, λοιπόν, Κύριε, θάνατος για τα παιδιά σου, ὅταν φεύγουμε ἀπὸ τὸ σῶμα μας κι ἐρχόμαστε να μείνουμε κοντά σ' ἐσένα, τὸν Θεό, ἀλλὰ μετατόπιση ἀπὸ τὰ πιο οδυνηρὰ στα καλύτερα καὶ στα πιο ευχάριστα, ἐκεῖ που υπάρχει ἀνάπαυση καὶ χαρὰ. Ἀλλὰ κι αν ἀμαρτήσαμε σε κάτι μπροστά σου, συγχώρησε κι ἐμᾶς κι αὐτούς. Γιατί κανένας δεν εἶναι καθαρὸς καὶ ἀκηλίδωτος μπροστά σου, ἀκόμα κι αν εἶναι μία μέρα ἡ ζωὴ του. Μόνο εσύ ἐξήσες ἀναμάρτητος πάνω στη γη, ὁ Κύριός μας ὁ Ἰησοῦς Χριστός, που χάριε σ' ἐσένα ὅλοι ἐλπίζουμε να βρούμε εὐσπλαχνία καὶ συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν μας. Για τοῦτο, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, ἀπάλλαξε κι ἐμᾶς κι αὐτούς, δώσε μας ἀφεση καὶ συγχώρησε τὰ σφάλματά μας, ὅσα με τὴ θέλησή μας κι ὅσα ἀθελά μας πράξαμε, ἐκεῖνα που ἐν γνώσει μας κι ὅσα ἀπὸ ἀγνοία κάναμε, τὰ φανερά κι ἐκεῖνα που μας διαφεύγουν, ὅσα με τὰ ἔργα, με τὴ σκέψη, με τὰ λόγια, σε κάθε μας συναναστροφή καὶ κίνηση διαπράξαμε. Σ' ἐκείνους που ἐχουν φύγει ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτὴ χάρισε ἐλευθερία καὶ ἀφεση, κι ἐμᾶς που στέκουμε ἐδῶ γύρω εὐλόγησέ μας, δώσε μας, ὅπως καὶ σε ὅλο τὸν λαό σου, να ἐχουμε τέλη καλὰ καὶ εἰρηνικά, καὶ στη φρικτῇ καὶ φοβερῇ σου παρουσίᾳ ἀνοῖξε για μας τὴ σπλαχνικὴ ἀγκαλιὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλάνθρωπίας σου. Καὶ ἀνάδειξέ μας ἀξίους τῆς Βασιλείας σου.

Θεὲ μεγάλη καὶ ὕψιστε, ὁ μόνος που κατέχεις τὴν ἀθανασία κι ἐχεις για κατοικία σου τὸ φῶς τὸ ἀπλησίαστο, εσύ με σοφία δημιούργησες ὀλόκληρο τὸ σύμπαν καὶ διαχώρισες ἀνάμεσα στο φῶς καὶ στο σκοτάδι, κι ἔβαλες τὸν ἥλιο να ἐξουσιάζει τὴ μέρα, τὴ σελήνη καὶ τὰ ἀστρα να ἐξουσιάζουν τὴ νύχτα. Εσύ μας ἀξίωσες ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ τὴ σημερινὴ ἡμέρα να προλάβουμε να δοξολογήσουμε τὸ πρόσωπό σου καὶ να σου προσφέρουμε τὴν ἐσπερινὴ λατρεία. Εσύ, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνε τὴν προσευχὴ μας ν' ἀνεβῆ σαν θυμίαμα μπροστά σου καὶ δέξου τὴν σαν εὐωδιά ευχάριστη. Καὶ χάρισέ μας εἰρηνικὸ αὐτὸ τὸ βράδυ ὅπως καὶ τὴ νύχτα που ἐρχεται. Φόρεσέ μας μια πανοπλία ἀπὸ φῶς. Γλίτωσέ μας ἀπὸ τὸν φόβο που φέρνει ἡ νύχτα καὶ ἀπὸ κάθε πράγμα που σαλεύει μες στο σκοτάδι. Καὶ χάρισέ μας τὸν ὕπνο, που μας τὸν ἐδώσες για να μας ἀναπαύει ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας μας, να εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ κάθε φαντασία διαβολικῆ. Ναι, Κύριε τῶν πάντων, εσύ που δίνεις ἀφθονα ὅλα τα καλὰ, ὥστε, καὶ στο κρεβάτι μας τὴ νύχτα, να θυμόμαστε με κατάνυξη τὸ πανάγιο ὄνομά σου. Καὶ φωτισμένοι ἀπὸ τὴ μελέτῃ τῶν ἐντολῶν σου, να σηκωθούμε με τὴν ψυχὴ χαρούμενη για να δοξολογήσουμε τὴν καλοσύνη σου, προσφέροντας στὴν εὐσπλαχνία σου προσευχές καὶ παρακλήσεις για τα ἀμαρτήματα τα δικά μας καὶ ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ σου, κι ἔλα καὶ μείνε κοντά του με τὴν ἀγάπη σου, χάριε στὴ μεσιτεία τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Χαρ. Νικολάου & Α. Κουμπή, Μαρκόπουλο
Μεσογαίας Τ. Κ. 19003 • Τηλ./Fax: 22990 40040,
e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
Ιστοσελίδα Ναού: www.agnikolaosmark.gr

α' Έκδοση 2015

β' Έκδοση 2017

Μετάφραση ευχών
Αικατερίνη Χιωτέλλη